

## Научите пјесан, то је избављење

Понекад, док те гледам, обузме ме туга  
Западу се враћа у прекидима слова која нико не памти.  
О твој пожутели, страни одраз, восак капље...  
Обесправљени огласише звона за службе које више нико не љуби.  
Сукоб исте крви, питомог меса, пламен свеће угасити  
Живе ће се боје по зидовима разлити,  
Смртник фреску Белог Анђела целивати.  
На леђа поданика у црном апостолнику, вера ће се обрушити  
Само ће се у понеком уклетом часу, у измаглици, коњаник гласом јавити, старици  
с подигнутом пожутелом руком, коју он нема.  
Почиваће у портама крв сваког незнанца који се отисну к небеској арци.  
Поднебље ће столећима грцати у ратним часима.  
Хладан и бесан, под ногом тешке војничке чизме, тражићеш своју изгубљену душу.  
На твоје ће се кости сува земља расипати...  
Мрака више није било.  
Док вас гледам, туга је у мени.  
Христ их неће напустити.  
Христ ће земљу сјединити.  
Само ће се у понеком, уклетом часу, у измаглици старица видети...  
Пожутела рука и час саткан провидним ћилимом отупелих радости...  
Као пре много столећа, чекаће час,  
Час којег се нико не сећа, који неће бити.

Ксенија Негојевић IVг